

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگر فروش رعد
۱۱ اپریل ۲۰۲۳

وضعیت غم انگیز زندگی مهاجران افغان در پاکستان

این روزها در میان مهاجران افغان مقیم شهرهای پاکستان خبر هائی مبنی بر فروش کیس های اتباع افغانستان توسط افراد دفتر ملل متحد و سفارت ها به گوش می رسد.

بر طبق اخبار درز کرده به بیرون، کارمندان سازمان ملل متحد و برخی از سفارت های مقیم اسلام آباد پاکستان کیس های مربوط به تقاضای پناهندگی افغان های مهاجر در پاکستان به کشور های ثالث را بالای اتباع پاکستانی به فروش رسانیده اند. این موضوع توسط بعضی از خبرنگاران تلویزیون های محلی هم ضمن مصاحبه هائی به نشر رسیده است. آلام و مصائب پناهندگان افغان مقیم کشور پاکستان از حد فزون است. مشکلات توأم با پرداخت رشوه گراف در امر اخذ و تمدید ویزه، بلند رفتن قیمت مواد اولیه به شکل سرسام آور و روز افزون (به ویژه "از برکت" ماه رمضان)، عدم توزیع کارت ملل متحد و مهاجر کارت پاکستان به افغان های مهاجر، فقدان ارائه کوچک ترین کمک ها به افغان های نیازمند و زندانی توسط سازمان ملل، فقدان حمایت کنسولی به متقاضیان پناهندگی به کشور های ثالث، ازدیاد کرایه اماکن مسکونی، گرانی داکتر و دوا و معاینات و مراقبت های صحی از بیماران، زندانی شدن بی پرسان و بدون حمایت حقوقی – کنسولی سازمان ملل، برخورد غیرانسانی پولیس آن کشور با افغان های مهاجر، مشکل زبانی برای تازه واردان به پاکستان و غیره.

قبلاً ویزه یکساله اقامت در پاکستان در بدل یک هزار دالر امریکائی به فروش می رسید، اما حالا ویزه شش ماهه را در ازای یک هزار و یک صد دالر امریکائی به فروش می رسد (۲۲۰۰ دالر). به دلیل فساد گسترده در سرپای نهاد های امنیتی مثل اداره پولیس و اداره صدور ویزه پاکستان، این پول ارتشاء در جیب دلال ها، مأموران و افسران فاسد پولیس می ریزد.

وضعیت زندگی افغان ها در شهر های پاکستان نهایت وخیم و دردانگیز است و هیچ مرجعی نیست که حداقل شنونده مشکلات آنها باشد. روی همین ملحوظ، افغان های مهاجر در برابر دفتر سازمان ملل در اسلام آباد با مطالبات معینی در مورد حقوق شان چندین بار دست به تظاهرات اعتراضی زدند. اما هر بار سازماندهان این تظاهرات از طرف پولیس پاکستان شناسائی و به زندان ها افکنده شدند. این عده زندانی افغان تا همین اکنون بدون کدام حمایت و مرجع حمایت حقوقی یا اقتصادی در بدترین شرایط توأم با شکنجه، تحقیر و برخورد ضد انسانی و تبعیضی مراجع امنیتی –

حقوقی دولت پاکستان و مقامات زندان های های آن کشور و با سکوت جنایتکارانه سازمان ملل مقیم پاکستان، هنوز هم زندانی اند.

این روز ها با نزدیکی سیستم بانکی کشور پاکستان با مشکل پولی و نبود ارز خارجی در آن، اقتصاد آن کشور در آستانه از هم پاشیدگی و لبه پرتگاه قرار گرفته است. در چنین وضعیت وخیم روز افزون اقتصادی پاکستان، همراه با فساد، ارتشاء، حق تلفی و اعمال جنایتکارانه ارگان های پاکستانی و غیرپاکستانی مرتبط به امور مهاجران افغان، وضعیت آشفته و غم انگیز زندگی کنونی مهاجران بی بضاعت افغان مقیم آن کشور و بی پناهی آنان آینده تاریک تر و بد تری را در قبال خود دارد.

طبق قوانین پذیرفته شده بین المللی، مهاجران افغان مثل پناهندگان هر کشور دیگری شایسته برخورد انسانی، مسؤولانه و غمخوارانه نهاد های ملی و بین المللی ذی ربط، به ویژه اداره مهاجران سازمان ملل (UNHCR)، نهاد های دولت میزبان و سفارتخانه ها، اند. طرح مطالبات مربوط به بهبودی حال و آینده شان و اعتراض مدنی به شرایط وخیم زندگی نکبت بار شان، حق مسلم انسانی این مهاجران بوده و از منظر ارزش های اعلام شده انسانی در منشور سازمان ملل و اعلامیه جهانی حقوق بشر، و وجدان انسانی، قابل دفاع است. اما کجاست گوش شنوا؟

دولت پاکستان – این فرزند خلف استعمار و امپریالیسم غرب – با کلیه نهاد های سرکوبگر و ستمگر امنیتی – نظامی، اداری و حقوقی – قضائی اش به عنوان یک دولت ارتجاعی ستمگر و مدافع سرمایه داران و زمین داران بوروکرات، از لحاظ سیاسی، ایدئولوژیک، نظامی، استخباراتی و مالی تنیده با بدنه امپریالیست های غدار امریکا و انگلیس است و بر خلق پاکستان ستم می کند و سرکوب را به کار می برد.

مزدوران طالبان نیز خود غلام غلامان پاکستان اند و سازمان گندیده ملل نیز در عین زد و بند با امپریالیسم امریکا و دولت پاکستان و اغماض در برابر واقعیت درد انگیز زندگی مهاجران افغان توسط نهاد های پاکستانی و سفارتخانه ها و در مواردی شرکت در جنایت علیه مهاجران افغان، به جای حمایت از مهاجران افغان، بر آنها ستم و جنایت روا می دارد.

باید وضعیت ناگوار و تاریک افغان های بی حقوق و ضربت پذیر مهاجر در پاکستان در رسانه های مردمی غیروابسته به استعمار و ارتجاع بازتاب یافته و خود افغان های مقیم آن کشور با توجه به شرایط خاص آنجا دست به انسجام و چاره جوئی مناسب مقطعی و دراز مدت در دفاع از حقوق انسانی و پناهندگی شان بزنند و به گونه ابتکاری تدابیری را برای حل مشکل های روزانه شان روی دست گیرند.

از نهاد های ستمگر ارتجاعی و وابسته و همسو با امپریالیسم جنایتکار امریکا – ناتو کاری ساخته نیست و تجربه نیز به مهاجران باید آموخته باشد که انتظار از امپریالیسم، سازمان ملل، دولت پاکستان و اداره ضد ملی و ضد مردمی فاشیست های طالب نیز خودفریبی بیش نیست. ختم گزارش.